

Avuksihuutopsalmi

8. sävelmäjako

Valamolainen sävelmä

Käsikirjoitus № 471

Suom. sov. Jopi Harri

Esilaulaja
Her-ra, mi-nä huu-dan Si-nu-a, kuu - le mi - nu - a. Kuu-le mi - nu - a, oi

Her - - - - ra. Her-ra, mi-nä huu-dan Si-nu-a, kuu - le mi - nu - a.

O - ta kor-vii - si mi-nun ää - ne - ni, kun mi-nä Si-nu - a huu - - - dan.

Kuu-le mi - nu - a, oi Her - - - ra. Nous-koon mi-nun ru-ko-uk-se-ni niin-kuin

suit-su-tus-sa - vu Si-nun kas-vo - je - si e-teen, mi-nun kät-te - ni y - len-nys ol-koon

Si-nul-le eh - too-uh - ri. Kuu-le mi - nu - a, oi Her - - - ra.

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 28.6.

Avuksihuutostikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kanonarkki: 8. sävelmä, prosomion *Oi ylistettävää ihmettä*. Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra.

Her-ra, kuu-le mi-nun ää - ne - ni. 1) Oi y - lis-tet-tä-vää ih - met - tä!

2) Maa-il-mas-sa asujat Sergei ja Her-man, 3) pa-la-en rak-ka-ut-ta Kris-tuk - seen,

4) ja-lol-la vii-sa-u-del-la voittavat maailman ja sen ruh-ti-naan 5) ja ko-ho-a-vat hy-vi-en

te-ko-jen por - tai - ta 6) e-van-ke-li - u-mi - e - lä - män täy-del-li-syy-teen.

7) Hei-dät Kris-tus Ju-ma-la on an - ta-nut 8) täl - le e-rä-maal-le suu-rek-si va - lok - si,

9) te-ko-jen-sa val-ke-u-del-la va-lis-ta-maan sie - lu-jam-me.

Kanonarkki: Tarkatkoot Sinun korvasi.

Mi-nun ru - ko - uk - se - ni ään - - - tä. *Toistetaan äskeinen stikiira.*

Kanonarkki: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?

Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua pel - jät - täi - siin.

1) Oi ih - me - tel - tä - vää mie - huut - ta! 2) Py - hät ei - vät ar - mah - da

3) pal - jon hi - moit - se - vais - ta li - haan - sa, 4) vaan taistelevat sitä niinkuin vihollista

vas - taan, 5) ris - tiin - nau - li - ten sen himoineen sekä ha - lui - neen

6) ja teh - den sen kuu - li - ai - sek - si hen - gel - le. 7) Sen - täh - den saavat he katoamattomia

lahjoja Kris - tuk - sel - ta, 8) ko - ho - a - vat maas - ta tai - vaa - seen

9) ja saavat ylistystä enkeleiltä ja ih - mi - sil - tä.

Kanonarkki: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa.

Ja minä panen toivoni Hänen sa - naan - sa. *Toistetaan äskeinen stikiira.*

Kanonarkki: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua.

Pane toivosi Herraan, Is - ra - el! 1) Oi Ser-gei ja Her - man,

2) te kau-nis-te-tut hen-gel-li-set pyl - vää! 3) Kuin-ka osaisimme teitä ansionne mukaisesti

veisuilla y - lis - tää? 4) Te ko-ho-sit-te ih-mis-luon-non ra-jo-ja y-lem-mäk-si

5) ja ruu-miit-to-mi-en voimien elämää seu-ra - ten 6) tu-lit-te li-has-sa en - ke-leik-si.

7) Sen - täh - den me teitä, paastoojen tukena, taivaallisen Siionin a - suk - kai - na,

8) puol-ta-ji-na ja esirukoilijoinamme Her-ran e-des-sä 9) ai-na au-tu-aik-si

Kanonarkki: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä.

y-lis-täm-me. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen syn-neis-tä. *Toistetaan äskeinen stikiira.*

Kanonarkki: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat.

Ylistäkää Häntä, kaikki kan-sat. 1) Py-hit-tä-jät he-del-mäl-li-si-nä öl-ly-

pui-na 2) kas-voi-vat Ju-ma-lan huo-nees-sa 3) ja vii-ku-nain tavoin kukoistivat

meil-le. 4) He o-li-vat Py-hän Hen-gen as-ti-oi-na,

5) jot-ka eivät kaunistaneet itseänsä kullalla vaan jumalallisilla ar-mo-lah-joil-la.

6) Viet-tä-es-säm-me nyt heidän muistojuhlaansa seuratkamme hei-dän e-lä-mään-sä,

7) et - tä Jumala tekisi meidätkin kelvollisiksi kuu - le - maan 8) hei - dän kans - saan juh - li - vain

ää - nen 9) tai - vaal - li - ses - sa Sii - o - nis - sa.

Kanonarkki: Sillä Hänen armonsä meitä kohtaan on voimallinen.

Ja Herran uskollisuus pysyy i - an - kaik - ki - ses - ti. *Toistetaan äskeinen stikiira.*

Kanonarkki: Kuudes sävelmä, idiomelon, Kunnia.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Py - häl - le Hen - gel - le. 1) Me y - lis - täm - me Si - nu - a,

kol - mi - yh - tei - nen Ju - ma - la, 2) tai - vaan ja maan Luo - ja,

3) et - tä an - noit meille esikuvaksi Sinun kel - vol - li - ses - sa pal - ve - le - mi - ses - sa - si

1) va - lit - se - ma - si paas - too - jat, ylenautuaat isämme Sergein ja Her - ma - nin,

2) joit-ten rak - ka-us Si-nuun o - li muut-tu-ma-ton, 3) vel-jes-rak - ka-u-den yh-te-ys

to-del-li-nen, 1) ru-ko-us lak-kaa-ma-ton, käy-tös sä-vyi-sä, 2) kyy-ne-leet a-la-ti vir-taa-vat,

3) se - kä paas - to, valvominen ja kilvoitukset ihmislunnon ra - jat y - lit - tä - vät.

1) Sen-täh-den he, tullen puhtaiksi mieleltään ja sy - dä-mel-tään, 2) siir-tyi-vät maas-ta

taivaaseen ja nyt y-lis-tä-vät Si-nu-a 3) en-kel-ten jou-kos-sa tai-vaal-li-ses-sa kun-ni-as-sa.

1) Oi ih - mi-si - ä ra-kas-ta-va Her - ra, 2) an-na maa - il-mal-le rauha ja osoita

sieluillemme suu-ri lau - pe - us T) hei-dän e - si - ru-ko-uk-si-en-sa täh - den.

Dogmistikiira, 6. säv.

Valamolainen säv. (V472),
suom. sov. Jopi Harri

Nyt, ai-na ja i-an-kaik-ki-ses-ti. A - men. Ken ei Si-nu-a au-tu-aak-si y-lis-täi-si,

kaik-kein py - hin Neit - - - syt! Ken ei y - li - luon-nol-lis-ta

syn-ny - tys - tä-si vei - suin kun - ni - oit - tai - si! Sil - lä Si-nus-ta,

puh - taas - ta sa-noin se - lit-tä-mät-tö-mäl-lä ta-val-la li - hak-si-tul-lee-na

il-mes-tyi maa-il - maan I-sän kirk-ka-u-des-ta en-nen kaik-ki - a ai - ko - ja

sä-teil-lyt ai-no-syn-tyi-nen Poi-ka Hän it-se, jol-la on ju-ma-lal - li-nen luon-to

ja jo-ka mei-dän täh - tem-me ot - ti pääl-len - sä ih - mis - luon - non

ei kah-teen per-soo-naan ja-kaan - tu-nee-na, vaan kah-des - sa yh-teen-se - koit-tu -

mat - to-mas-sa luon - nos - sa meil - le il - moi - tet - tu - na.

Ru - koi - - - le, oi py - hä ja kaik-kein au - - - tu - ain,

et - tä Hän mei-dän sie - lu - jam - me ar - mah-tai-si.

Talvikirkon litaniastikiira

Valamolainen 3. säv.

Ju-ma-las-sa vii-saat i-sät ra-kas-ta-en Kris-tus - ta, i-an-kaik-kis-ta Va-lo - a,

jo-ka pi-me-y-teen on tuo-nut ih-meel-li-sen val-ke-u-den ja on va-lis-ta-nut us-ko-vais-ten

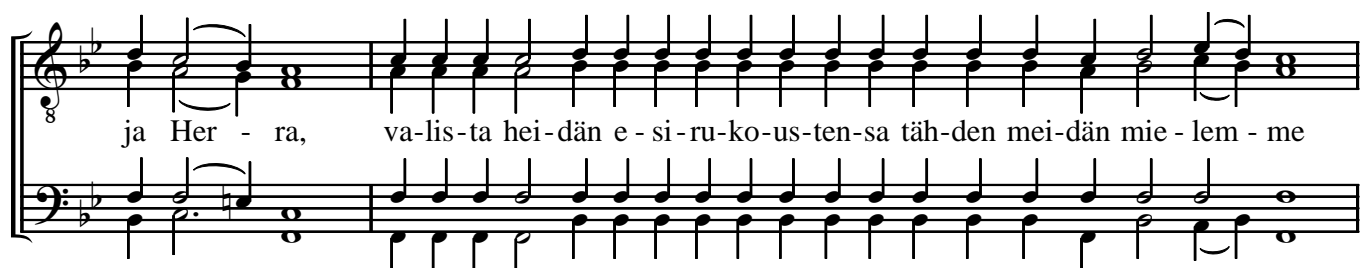
sy-dä-met tun-te-mi-sen-sa va - lol - la, va-el-si-vat o - tol - li-ses-ti Hä-nen

käs-ky-jen-sä val-keu-des-sa, ja Hä-nen ar-mo-va-lon-sa kir-kas-ta-mi-na tu-li-vat meil-le-kin,

hi-mo-jen pi-me-yt-tä vas-taan tais-te-le-vil-le va-lo-läh-teik-si. Oi val-ke-u-den an-ta -

ja Her - ra, va-lis-ta hei-dän e - si - ru-ko-us-ten-sa täh-den mei-dän mie - lem - me

ja puh - dis-ta mei-dän sy-dä-mem-me Si-nun suu - res-ta lau-peu-des - ta - si.

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 11.9.

Virrelmästikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kan.: 5. säv., prosomoion Iloitse, elämääkantava risti. Iloitkaa te, Jumalan valitsemat, Sergei ja Herman.

1) Iloitkaa te, Jumalan valitsemat, Sergei ja Her - man. 2) Te voit - ta-mat-to-mat

Kris-tuk-sen so - ti - jat, 3) voit - toi-sat hen-gel-li-ses-sä tais - te-lus-sa,

4) e-ra-koi-den vah-vis-ta-jat, 5) luos-ta-rin-ne suo - je-li-jat. 2) Tei-dän ru-ko-uk-si-

en-ne kaut - ta 3) rau-ke-a-vat meissä turmiolliset hi - mot, 4) saa-daan pa-ran-

nuk-si - a sai - ra-uk-sis-ta, 5) kar - koi-te-taan pi - me - y - den voi - mat,

2) vi-hol-li-sen yl - pe-ys ku - kis-te-taan, 3) ja me saa - vu-tam-me pe-las-tuk - sen.

4) Kun - ni - a ol - koon 5) py - his - sän - sä ih - meel - li - sel - le Ju - ma - lal - le,

2) joka antaa heidän rukouksensa tähden uskovaisille suu - ren lau - pe - u - den.

Kanonarkki: Kallis on Herran silmissä.

Hä - nen hurs - kait - ten - sa kuo - le - ma. 1) Iloitse sinä, meidän ilomme al - kuun - pa - ni - ja,

2) y - len - au - tu - as i - säm - me Ser - gei, 3) Ju - ma - las - sa vii - saan Her - ma - nin kans - sa!

4) Sil - lä te menitte van - hurs - kas - ten i - loon 5) ja nau - tit - te nyt Herran Kristuksen palk - kaa

vai - vois - tan - ne. 2) Te, jot - ka a - jas - sa 3) Hän - tä pal - ve - lit - te,

4) nyt tai - vais - sa Hä - nen kans - saan 5) i - an - kaik - ki - ses - ti hal - lit - set - te.

2) Hä-nen ju-ma-lal-li-sen kun-ni-an-sa kir-kas-ta-mi-na 3) viet-tä-kää nyt meidän kanssamme

juh - laa 4) muis-ton-ne kirk-kaa-na päi-vä-nä 5) ja ru-koil-kaa a-la-ti Kris - tus-ta,

2) että Hän lähettäisi uskovaisille suu-ren lau-pe - u - ten - sa.

Kanonarkki: Iloitkoot hurskaat, veisaten Hänen kunniaansa.

Rie - mui-t-koot he vuo - teis-san-sa. 1) Iloitse sinä, pyhä luos - ta - ri,

2) i - loit-se Ju-ma-lan temp - pe - li, 3) jos - sa kaik-ki-hy - vä Her - ra

4) on suo - nut le - von py - hil - le: 5) ja hei - dän ark - kun - sa

2) teh-nyt ih - meit-ten läh - teek - si! 3) Tul - kaa siis, us - ko - vai - set,

4) am-men-ta-kaa ja juo - kaa 5) täs - tä armoveden pa-ran-nus-ten läh - tees-tä

2) ja huu-ta-kaa psalmin sanoin ilomme ai-he-ut - ta-jil-le: 3) I-loit-kaa, van - hurs-kaat

4) Ser - gei ja Her - man, 5) sil-lä teil - le so-pii y - lis-tys-tä vei - sa-ta.

2) Teille me Jumalan jälkeen kannamme kii-tos-uh - ri - a.

Kanonarkki: Kahdeksas sävelmä, idiomelon. Kunnia.

Kun-ni - a ol-koon I - säl-le ja Po - jal - le ja Py-häl-le Hen - gel - le.

1) E-ra-koi-den jou-kot, jotka kunnioitatte kol-mi-yh-teis-tä Ju - ma - laa, 2) ja yh - teen -

ko-koon-tu-nut kan-san pal-jo-us, 3) y - lis-tä-kääm-me autuaiksi kaikkien kiittämiä i - si - ä,

1) vai - ke - ne - mi - sen suo - si - joi - ta, 2) to - ti - si - a paas - too - ji - a,

3) Ju - ma - lan lain tai - ta - vi - a nou - dat - ta - ji - a, 1) ar - mo - va - lon soih - tu - ja,

2) en - ke - lei - tä li - has - sa, 3) ja huu - ta - kaam - me heil - le sa - no - en:

1) Oi Jumalan valitsemat isät Ser - gei ja Her - man, 2) tai - vaan asukkaina rukoilkaa nyt

kaik - ki - val - ti - as - ta Her - raa, 3) et - tä Hän suo - je - li - si meitä katovuosista ja so - dis - ta,

1) an - tai - si Kir - kol - len - sa rau - han T) ja pe - las - tai - si mei - dän sie - lum - me.

Sitten kanonarkki: Sama sävelmä, Nyt. Ja jatketaan toisesta paperista sunnuntain virrelmästikiroiden theotokionilla, 8. säv.

Virrelmästikiroiden theotokion, 8. sävelmä

Valamolainen säv. (V472),
suom. sov. Jopi Harri

Nyt, ai-na ja i-an kaik-ki - ses - ti. A - men. A - vi - o - ton

Neit - syt, jo - ka kä - sit - tä - mät - tö - mäs - - - ti

syn - - - ny - tit li - has-sa Ju - ma - lan, Si - nä, Kor - keim-man

Ju-ma-lan Äi - ti, Si - nä kaik - kein puh-ta-hin, jo - ka an - nat

kai - - - kil - le puh-dis - tuk - sen syn - nis-tä,

o - ta pal - ve-li-jai - si ru - ko - uk - set vas-taan, ja nyt, kuul-tu - a - si

mei - dän har - taat pyyn - - - - - töm-me, ru - koi - le pe -

las - tus-ta meil - le kai - kil - le.

Monet himot

4. sävelmäjakson 1. antifoni

Valamolainen säv.,
sov. Jopi Harri

8

Mo-net hi-mot mi-nu-a ha-mas-ta mi-nun nuo-ruu-des-ta-ni ah-dis-ta-vat; mut-ta Si-nä

3

it-se puo-les-ta-ni sei-so, ja pelasta minut, mi-nun Va-pah-ta-ja-ni! Te, jot-ka Sii-o-ni-a vi-haat-te,

5

tei-dät Her-ra saat-taa hä-pe-ään; niin-kuin ruo-ho tu-les-sa, niin te-kin kuih-dut-te.

7

Kun-ni-a olkoon Isälle ja Po-jal-le ja Py-häl-le Hen-gel-le. Nyt, ai-na ja i-an-kaik-ki-ses-ti.

9

A-men. Py-hä Hen-ki tekee eläväksi jo-kai-sen sie-lun ja puh-tau-del-la hä-net ko-rot-taa, ja

12

Kol-mi-nai-suus hä-net kir-kas-taa py-häl-lä sa-lai-suu-del-la.

27.6.2019
Papinniemi

Pyhä on Herra... Kaikki, joissa henki on

4. sävelmäjako

Valamolainen sävelmä

Käsikirjoitus № 471

Suom. sov. Jopi Harri

Py - hä on Her - ra, mei - dän Ju - ma - lam - me.

Esilaulaja
Kaik - ki, jois - sa hen - ki on, kiit - tä - kää Her - ra. Y - lis - tä - kää Her - ra tai - vais - ta,

y - lis - tä - kää Hän - tä kor - ke - uk - sis - sa. Si - nul - le, Ju - ma - la, so - pii

y - lis - tys - tä vei - sa - ta. Y - lis - tä - kää Hän - tä, kaik - ki Hä - nen en - ke - lin - sä,

y - lis - tä - kää Hän - tä, kaik - ki Hä - nen so - ta - jouk - - - - kon - sa.

Si - nul - le, Ju - ma - la, so - pii y - lis - tys - tä vei - sa - ta.

Pyhät Sergei ja Herman Valamolaiset 28.6.

Kiitosstikiirat

Valamolaiset sävelmät

Kanonarkki: 4. sävelmä, prosomion *Herra, Sinä annoit*. Ylistäkää Häntä Hänen voimallisista teoistansa.

Ylistäkää Häntä, sillä Hänen her - ra - u - ten - sa on suu - ri. 1) Oi Her - ra!

2) Si - nä o - let an - ta - nut meil - le e - si - ku - vak - si 3) hy - vät ja us - kol - li - set pal - velijasi

Sergein ja Her - ma - nin, 4) jot - ka val - vo - en ja hengellisesti rait - tii - na 5) saat - toi - vat

häpeään vastustavaiset pahat hen - get, 6) mie - huul - lise - la viisaudella torjuivat niiden

viet - te - lyk - sen 7) ja jou - tu - mat - ta syn - nin - hi - mo - jen or - jik - si

8) he tu - li - vat o - tol - li - sik - si Si - nun e - des - sä - si, 9) oi kaik - ki - voi - mal - li - nen Jeesus,

meidän sielujemme Va - pah - ta - ja.

Kanonarkki: Ylistäkää Häntä pasuunan pauhulla.

Y - lis - tä - kää Hän - tä har - puil - la ja kan - te - leil - la. 1) Saa - tu - aan Herran käskyjen

täyt - tä - mi - sen kaut - ta 2) ja a - li - tui - sen ru - ko - uk - sen vai - ku - tuk - ses - ta

3) sy - dä - meen - sä jumalallisen rakkauden läm - mön 4) ja sen i - ha - nuut - ta

mais - tet - tu - aan 5) py - hit - tä - jät ky - syi - vät Kris - tuk - sel - - - ta:

6) Mikä ihanuus voi meidät e - roit - taa 7) Si - nun rak - ka - u - des - ta - si,

8) oi su - loi - sin Jee - sus, 9) mei - dän sie - lum - me Va - pah - ta - ja!

Kanonarkki: Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla.

Ylistäkää Häntä kieli-soit-ti-mil-la ja hui-luil-la. 1) Oi ih-mi-si-ä ra-kas-ta-va Jee - sus,

2) ko - ko maa - il-man Va-pah-ta - ja, 3) lau - pi - as hy - vän an - ta - ja,

4) sie-lum-me ja ruu-miim-me pa-ran-ta-ja, 5) Si-nä o-let an - ta - nut meil - le

6) tä-hän py-hään temp-pe - liin 7) i - si-en hau - dan 8) vä-hen-ty-mät-tö-mäk-si

rik - ka - u-dek-si 9) ja hen-gel-lis-ten lahjain alati juoksevaksi vir - rak - si.

Kanonarkki: Ylistäkää Häntä helisevillä kymbaaleilla.

Y-lis-tä-kää Hän-tä ku - mi - se-vil-la kym - baa-leil - la. 1) I-loit-se, e - rä - maa,

2) en - nen he-del-mä-tön ja au - ti - o, 3) mut - ta nyt ku-kois-ta - va

4) ja e-rak-ko-jen jouk-ko-jen täyt-tä-mä! 5) Rie-muit-kaa, Va-la-mon vuo - ret,

6) ja soi-kaa, met - sän puut, 7) tä-nä rie-mu-juh - lan päi - vä - nä 8) kiit-tä-en kans-

sam-me Ser-gei-tä ja Her-ma-ni - a, 9) kaik-ki-en y-lis-tä-mi-ä i - si - ä!

Kanonarkki: Kuudes sävelmä, idiomelon, Kunnia.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Py-häl-le Hen-gel-le. 1) Kii-tol-li-sel-la sy-dä-mel-lä ja

suul - la 2) me kii - täm-me Si - nu - a, kaik-ki-voi-mal - li - nen Her - ra,

3) jo-ka o-let py-his-sä-si ih-meel-li-nen 1) ja hei-dän kauttansa teet suuria, y-lis-tet-tä-vi-ä

te - ko - ja. 2) Si-nä o-let o-soit-ta-nut ih-mee-si myös mei-dän py-hit-tä-jä-i-sis-säm-me,

3) aut - ta - mal - la hei - dän kauttansa hädässä o - le - vi - a us - ko - vai - si - a - si.

1) Hei - dän e - si - ru - ko - us - ten - sa tähden annat sai - rail - le ter - ve - y - den,

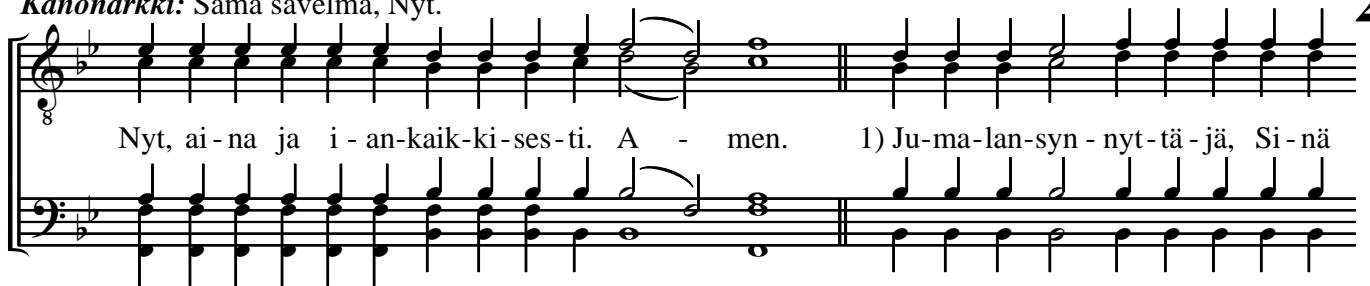
2) pa - huu - den hen - ges - tä va - paak - si pääs - tät 3) ja huk - ku - vat pe - las - tat.

1) Sen - täh - den, nyt viettäessämme hei - dän muis - to - an - sa, 2) me kun - ni - oit - ta - en kumarrumme

Sinun val - ta - si e - des - sä 3) ja y - lis - tys - tä vei - saam - me Si - nul - le:

1) Oi a - lu - ton I - sä 2) yn - nä a - lu - ton Poi - ka, 3) yh - den - ar - voi - nen Py - hä Hen - ki,

T) Py - hä Kol - mi - nai - suus, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le!

Nyt, ai - na ja i - an-kaik-ki-ses-ti. A - men. 1) Ju-ma-lan-syn - nyt-tä - jä, Si - nä

o - let to - si vii - ni - puu, 2) jo-ka o - let kan - ta - nut meil - le e - lä - män he - del - män.

3) Me ru - koi - lem - me Si - nu - a, oi Val - ti - a - tar: 1) Kan - na apostolien ja kaikkien pyhien

kanssa esirukouksesi mei - dän puo - les - tam - me, T) et - tä Her - ra ar - mah - tai - si sie - lu - jam - me.